

stræffeligt at paavise Manglerne ved det af mig foreslaede, thi det er kun negativt. Det vilde for mig være mere tilfredsstillende, hvis man havde vist den positive Vej, hvorpaa det bedre kunde udføres, og jeg skal være meget tilbøjelig til at tage saadant til Følge. Det ærede Medlem fra Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Veth-Ospensen) mente i det hele taget om Loven, at han var ganske enig med Flertallet, men han kunde imidlertid dog ikke stemme for Flertallets Endringer, hans Hjerte var med Mindretallet, men han kunde imidlertid ikke stemme med Mindretallets Endringer, han var herved enig med mig eller hans Hjerte var med mig — man skulde saa tro, at han kunde have stemt for mit Forslag, men det vilde han heller ikke. Til syvende og sidst vilde han maaffe nok stemme for det samlede Forslag. Det ærede Medlem erkendte, at han var en god Sammenfælder, at han havde følt sig ulde berørt ved nogle Udtalelser, jeg var kommet med om Agrarpolitik. Jeg havde i Gaar udtalt, at jeg vidste godt, at der var her til Lands nogle Folk, som kaldte sig Agrarpolitikere, men jeg havde dog ikke set noget videre Udbytte af deres Virksomhed, jeg havde ikke set, at de benyttet sig andet end ved Valgene. Jeg har ikke i mindste Maade henvist til det ærede Medlem, men naar det ærede Medlem sølte sig slaaet deraf, maa det blive hans Sag. Det ærede Medlem sølte sig som god Sammenfælder og Agrarpolitiker saa fast i sin Kreds, at han truede med, at han vilde komme op i min Kreds, naar det kommer Valg igen, for at være min Modstander. Dertil vil jeg nu bemærke, at det for det første jo aldeles ikke er sikkert, at den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere, vil anmode mig om at stille mig igen. Dernæst er det ikke sikkert, at jeg vil modtage en saadan Opfordring. Hvis de to Ting skulde indtræde, vil det være mig en stor Fornøjelse, om det ærede Medlem kom og var min Modstander. Jeg sætter nemlig Pris paa at have dygtige og begavede Modstandere; det vægger min Tanke og animerer mig i enhver Henseende; og naar jeg fik en Modstander, der, som det fremgaar af det Foredrag, det ærede Medlem holdt, udtrykker sine Tanker saa klart og har et saa bestemt Standpunkt, kan jeg ikke forlange bedre.

Den ærede Ordfører udviklede, at Bygninger ikke repræsenterer nogen Indtægt. Det kan jeg imidlertid ikke indrømme. Her er Tale om Bygninger, som ere i Brug, og det forekommer mig, at det maa ligesaa vel repræsenteres en Indtægt som Landejendomme, der ere i Brug. Man kan godt tænke sig

Landejendomme, der, efterhaanden som Konjunkturerne for Landbruget gaa ned, ingen Indtægt give. Det samme kan man tænke sig med Fabrikker og Huse, som blive lejede ud, naar man lejer dem ud til mindre, end Statter og Vedligeholdelse ere værd. Men ellers ser jeg ikke Berettigelsen til at sige, at Landbruget repræsenterer en Indtægt, men at derimod Bygninger ikke repræsenterer nogen Indtægt. Den ærede Ordfører havde et Par Indvendinger at gøre mod mit Forslag. Han mente, at Øjeblikket ikke var der, men at det i og for sig var rimeligt at foretage en Omtaksation. Jeg har som sagt ikke sagt, at mit Forslag var ideal, og heller ikke sagt, at Hartkornskatten eller en Skat paa bygningsafgiftspligtige Bygninger vilde være det. Altsaa, en Omtaksation kan i og for sig være meget ideal, men, som den ærede Ordfører allerede bemærkede i Gaar, ligger det vistnok uden for, hvad der kan finde Sted i en rimelig Fremtid, og det vilde altsaa være at skyde denne Sag, som efter min Mening er paatrængende nøddendig, ud i en uoverstuelig Fremtid. Den ærede Ordfører mente tillige, at naar man i Sognene kunde lægge indtil Halvdelen paa Hartkornet og Halvdelen paa Formue og Værlighed, uden at spørge Amtsrådet, vilde det afhjælpe Manglerne. Det tror jeg for en stor Del ikke vilde være Tilfældet, og jeg har Eksempler paa Sogne, hvor det er foreslaaet, men hvor det er blevet afflaaet fra Amtsrådets Side. Den ærede Ordfører mente endvidere, at dette Forslag af mig vilde være en Klods om Benet paa selve Lovforslaget, og at det vilde hindre Lovforslaget i at gaa igennem. Efter min Mening vil mit Endringsforslag godt kunne føjes til Lovforslaget, og hvis man vedtog det, vilde man kunne undvære en hel Del af de Bestemmelser, som netop ere Stridspunkter; j. Eks. den om de 2 og 4 Måaneders kunde ganske udelades, og flere andre Ting kunde ogsaa udelades. Imidlertid har jeg dog i Sinde at opretholde mit Forslag, og jeg mener ogsaa, at det ikke vil kunne skade det andet Forslag, i og for sig. Tværtimod, hvis man tager alt for mange Ting bort fra det Forslag, som Regeringen har forelagt, kunde det let komme dertil, at Loven, naar den udkom, ikke var det Arbejde værd, som den satte i Gang. Thi det er saaledes med saadanne Love, at der bliver sat et meget stort Arbejde i Bevægelse, og jeg er ikke i Tvivl om, at der mange Steder vil komme en stor Masse Arbejde, et overordentlig forøget Arbejde for Sognerådsformændene; der vil komme en stor Masse